

O GIOVINEZZA!

O Giovinezza, ahì me, la tua corona
su la mia fronte già quasi è sfiorita.
Premere sento il peso della vita,
che fu sì lieve, su la fronte prona.

Ma l'anima nel cor si fa più buona,
come il frutto maturo. Umile e ardita,
sa piegarsi e resistere; ferita,
non geme; assai comprende, assai
perdona.

Dileguan le tue brevi ultime aurore,
o Giovinezza; tacciono le rive
poi che il torrente vortice dispare.

Odo altro suono, vedo altro bagliore.
Vedo in occhi fraterni ardere vive
lacrime, odo fratelli petti ansare.

1892

Літературно-художнє видання

ГАБРИЕЛЕ Д'АННУНЦІО

РЕСПУБЛІКА КРАСИ

Переклад з італійської: М. Орест
Біографія та передмова: А. Устінова
Комп'ютерна верстка: А. Устінова
Художня редакція: А. Устінова

Формат 84x108/32. Тираж 6 прим.

